

Losje nr. 26 «Svenør»

1949 $\frac{4}{11}$ 1959

"Ut i fjorden det står et fyr
det lyser trofast i regn og yr
det gjør sin plikt for å hjelpe dem
som under uværet vender hjem."

Svenör fyr står helt ut i havkjeften. Om sjöen går hvit og svær, om det er sol, kuling eller stille, om det er skodde eller godt siktbart vær;- fyret står der like urokkelig. Det er på sin utpost menneskehetens beste venn. Det er fiskerens og sjömannens veiviser. Gjennom rattens mulm og mørke trenger signalene fram fra fyret og er til hjelp såvel for den enslige mannen i robåten som for 10.000 tonneren og dens besetning. Det gir sikkerhet. Hjelp til å kunne styre unna farlige båer og skjær.

Et fyrtårn anskueliggjør på en meget illustrerende måte budskapet om å hjelpe sin neste. Det er et velvalgt symbol for en Odd Fellow-losje. De av våre brödre som var med på å knytte Svenör-fyret til vår losje fölte sikkert det var et godt navn de hadde tilfört Odd Fellow-ordenens arbeid i Norge.

Odd Fellow-organisasjonen har sin opprinnelse i England og ble derfra overfört til U.S.A. i 1819. Til Norge nådde organisasjonens arbeid först i 1898. Her i vårt distrikt var det för krigen bare ganske få som var tilknyttet ordenen. Men fra broderforeningen ble instituert 5.februar 1948, til losje ble dannet 4.november 1949 og fram til idag, har det vært en veldig vekst. Losje Svenör har i dag 103 brödre og vi må vel se det faktum i öynene at tiden snart kan være inne til å få dannet nok en losje i Larvik.

Som så mye annet av sunn og god samfunnsvirksomhet, måtte også Odd Fellow-ordenen i Norge innstille sin virksomhet under den siste verdenskrig. Det tyske herrefolket tålte ikke vår orden. Men brorskap trenger seg ut over alle forbud og gjerder. Det lyktes de fleste brödrene å holde god kontakt med hverandre likevel. Enkelte steder ble det dannet bridgeklubber, andre steder tydde man til andre utveier. Men enten lösningen ble den ene

eller den andre så var Odd Fellow-ånden tilstede og var en mektig stimulator i de tunge årene.

Etter krigens slutt skulle hele apparatet bygges opp igjen. Ordenen sto foran en stor tid. Som alltid etter kriger viste det seg å være et stort behov for de åndelige verdier. Det ble en kraftig ekspansjon. De gamle losjene ble snart brakt in takt. Antall brødre vokste fra dag til dag og nye losjer ble stiftet rundt om i vårt vidstrakte land.

Bare 3 Odd Fellows i Larvikdistriktet.

I Larvikdistriktet var det i 1945 bare 3 Odd Fellow-brødre. Det var H.C.Christiansen, Jörgen S.Berg og Trygve Karleng. De var alle opp-tatt i ordenen før krigen. Senere kom Halvor Bringedal flyttende hit. Karleng ble valgt inn i komiteen for ordenens utbredelse i Vestfold og Telemark. Ikke minst dette gjorde sitt til at det etter hvert kom nye brødre, og de første ble opp-tatt 15.januar 1947 i losje Dag i Porsgrunn.

En av de som kom med i arbeidet i denne første banebrytende tiden her i vårt distrikt sier: "Det ble et naturlig behov for de av våre brødre som tilhørte losje Dag i Porsgrunn eller losje Kongshaug i Sandefjord å få nærmere kontakt med hverandre". Etter initiativ av Trygve Karleng ble Louis Larsen og Edvin Ottesen innbudt i hans hjem 5.oktober 1947. Det ble enighet om å innby samtlige ordensbrødre i distriktet, og den 13. oktober møttes samtlige,- i alt 11 stykker i Ottesens hjem på Agnes.

Det ble et positivt møte på alle måter.For å holde kontakten og for å styrke den, ble det valgt et styre med Trygve Karleng som formann, Louis Larsen som kasserer og Halvor Bringedal som sekretær. Det ble senere holdt to møter i brødrenes hjem, men da antallet ble så stort måtte man snart se seg om etter et passende lokale. En komite ble oppnevnt til å arbeide med dette. Her ble disse med: Bjarne Olsen, Ludvik Gjerken og Anfin Kjeldsen.

Spørsmålet om et fast møtested ble enda mer akutt da det ble besluttet at broderforeningen skulle stiftes. Søknad om dette ble sendt Storlosjen, navnet "SVENÖR" ble valgt etter forslag av br. Anfin Kjeldsen, og etterhånden ble lokaler ordnet i Frimurernes eiendom i Larvik.

Broderforeningen blir til.

Søknaden til Storlosjen ble innvilget, og innstiftelsen skjedde den 5. februar 1948. Det ble en stor og begivenhetsrik dag for de nå tellende 16 brødre, som alle var tilstede. 44 gjester var også med og i spisse for dem var Ex-O.M. P.E. Hagen fra Porsgrunn. Br. Hagen innstiftet broderforeningen på Storlosjens vegne i høytidelige og verdige former. Foreningen hadde nå dette styre for det videre arbeide: Trygve Karleng, formann, Hans Chr. Christiansen, nestformann, Halvor Bringedal, sekretær og Louis Larsen, kasserer. Supleant var Erik Eriksen.

Det ble månedlige møter og hver gang var det mange saker oppe til behandling. Gode resultater ble nådd. Av de oppgaver man påtok seg, og gjennomførte med hell, var forsendelse av gavepakker til tidligere ordensbrødre i Tyskland, FN-barnehjelpen, julepakker til gamle og syke o.s.v. Allerede på det andre møtet ble hus-spørsmålet tatt opp igjen og det ble uttrykt håp om at det ikke måtte vare lenge før man var i egne lokaler. Den første huskomite ble nedsatt. Medlemmer av denne ble Einar O. Molteberg, Harald Flesche, Chr. Schröder Jensen og H.C. Christiansen. Komiteen nølte ikke med å undersøke mulighetene. Det kom snart forslag og det første av disse gikk ut på å kjøpe Kongegt. 14. Sakkyndig assistanse ble konsultert, men det ble ikke anbefalt av styre og komite å påta seg så store forpliktelser som det viste seg det vilde bli. Men interessen for saken var stor og et byggefond ble opprettet.

Et virkelig brorskap.

Programmet på møtene var gode, med verdifulle foredrag og annen lödig underholdning. Det var faktorer som sammen med det rene foreningsarbeidet gjorde sitt til å skape en enestående kontakt brødrene imellom, - et virkelig brorskap. De nye brødre som stadig kom til fölte seg også hurtig på bölgelengde med de "gamle".

Den gledelige ökning i medlemstallet gjorde hurtig tanken om å få en losje aktuell. Man tok da også i arbeidet sikte på dette og hadde utstyr, regalier, kapper etc. i tankene. Lokalspörsmalet var fremdeles til stadighet fremme. Mange prosjekter ble försökt, men vanskelighetene var store.

Det var stor takknemlighet og glede da det kom tilbud både fra losje Dag i Porsgrunn og losje Kongshaug i Sandefjord om å få leie lokaler. Det ble nödvendig å komme til en ordning. I Frimurerlosjen i Larvik viste det seg ikke mulig å oppnä noen kontrakt av lenger varighet. Man ble faktisk tvunget til å holde mötene utenbys hvis man skulle få dannet en losje. Noe engstelig var man nok for at det kunne være et minus å reise til en annen by. Men da kontrakt om leie ble opprettet med losje Kongshaug i Sandefjord, viste det seg snart at denne frykt var ugrunnet. Innstitueringen ble fastsatt til den 4. november 1949. Fölgende brødre ble valgt til losjens förste kollegium:

O.M. Trygve Karleng.
U.M. Halvor Bringedal.
Sokr. Louis Larsen.
Kass. Ludv. Gjerken.
Skattm. Hans Chr. Christiansen.

Ved overgangen til losje hadde broderforeningen i alt 31 brødre. 21 tilhört "Dag" og 10 "Kongshaug". Söknað om fribrev ble sendt Storlosjen og disse fem ble stående med sine underskrifter på fribrevet

som stifttere av losje nr.26 "Svenör" av I.O.O.F.:
Trygve Karleng, Louis Larsen, Halvor Bringedal,
Edv. Ottesen og H.C. Christiansen.

En höytidsstund av de sjeldne.

Institueringen av losje nr.26 "Svenör" fant
sted på bededagen, 4.november 1949. Kl.16.45
ble mötet satt under Storlosjens ledelse i losje
nr.15 "Kongshaug"s lokaler i Dronningensgt.9 i
Sandefjord. Følgende av Storlosjens medlemmer
presiderte:

Stor sire Ingvald Haaland.
Dept. stor sir Olaf Halland.
Stor arkivar U.de Paolis.
Stor kapellan Karl Ruud.
Stor sekretær F.Espelund.
Stor skattmester K.J.Branæs.
Stor marskalk Haakon O.Christiansen.

Som assistenter fungerte P.A.Hagen, A.Thorstad,
Wm. Pröis, samt H.Feen.

Losjens første ex-overmester ble Stefanus Jacob-
sen, Sandefjord.

Institueringen ble en höytidsstund av de sjeld-
ne, etterfulgt av selskapelig samvær med mange
taler og riktig god stemning.

I losje Kongshaugs lokaler.

Vi hadde altså ingen annen utvei enn å ta
i mot losje Kongshaugs generöse tilbud om leie
av lokaler. Losje Dags tilbud var vi selvsagt
like taknemlig for, men reisetiden til Sande-
fjord var kostere og det var avgjørende. Lite
ante vel både losje Kongshaug og vi den gang
at leiekontrakten skulle vare så lenge. Men vi
hørte i hvert fall aldri annet enn at vi var
hjertelig velkommen til å være der så lenge vi
selv ønsket det. Vi trivdes stort i de hygge-
lige lokalene i Sandefjord. Det minus vi var
engstelig for det ville være å holde mötene
utenbys merket vi ikke noe til. Fremmøtepro-
senten i disse årene lå meget höyt, helt oppe
i 90! De hyppige besök av Sandefjords-brödre
satte også en ekstra spiss på mötene der borte.

Arbeidet i en nybrottstid.

Etter første arbeidsår kunne overmesteren rapportere at medlemstallet var øket til 43 brødre. Det var i løpet av året bevilget eller innsamlet 972 kroner til humanitære formål. Regalier var innkjøpt og det hadde i det hele tatt vært en god tid for losjen. Dameforeningen ble stiftet i februar 1951 og har i den tiden som er gått vist seg å være av stor betydning for arbeidet i vår losje. Rent bortsett fra at damene har gitt losjen mange gaver og har arbeidet aktivt for Sukke, er de ved sin virksomhet med på å styrke familiekontakten innen brødreflokken i losje Svenør.

Etter første valgperiode.

Onsdag den 17. januar 1952 ble installasjon av embetsmenn foretatt etter første valgperiode. Storlosjen ønsket å installere samtlige embetsmenn for de to nye losjer, Kong Sverre, Tønnsberg, og Svenør, Larvik, samtidig. Hele 90 brødre var møtt fram og det var trangt om plassen i losje Kongshaugs lokaler. På grunn av den store tilslutning ble spiseaftenen lagt til Hotell Kong Carl, en stilfull og minnerik tilstelning.

En merkedag.

En merkedag i losje Svenørs historie var innvielsen av losjens nye lokaler i Grand Hotell, Larvik, lørdag den 10. januar 1953. Storlosjens representanter var stor sire Olaf Halland, storlosjerepr. P. Hagen, storsekretær U. de Paolis, kappelan H. Östereng og stormarskalk Conrad B. Olsen. Den høytidelige innvielse ble etterfulgt av en festlig tilstelning hvor også damene var tilstede. Til innvielsen av de nye lokalene mottok losjen i gave en vakker alterduk fra damene.

Småplukk fra virksomheten.

I løpet av de 10 årene har det tilsammen vært ca. 8000 personbesøk i losje nr. 26 Svenør i Sandefjord og Larvik. Dette tallet gjelder

bare møter i losjesalen. I tillegg kommer så klubbaftener og julemøter med nærmere 1500 personbesøk. I de tallene som er oppgitt her er også tatt med gjestende brødre fra andre losjer. Det er holdt 83 møter i 0 grad, 30 i I, 29 i II, 26 i III, (i tillegg kommer 77 i III.gr.sammen med andre møter).

I alt har vi hatt 19 klubbaftener, 7 julebord, 9 weekendturer og en tur med "Peter Wessel" til Strömstad, hvor vi møttes med brødre fra losje Viking.

Det er arrangert 6 bilturer for gamle. Det har hver gang vært god tilslutning til turene og brødrene har stillet sine biler til disposisjon.

Til Dövehjemmet på Sukke er det ved innsamling en gang kommet inn kr.200,-. Fra og med 1951 har hver bror i losjen betalt kr.10,- pr.år til Sukke Dövehjem.

Til trengende til jul er det samlet inn penger, og likeledes til flomherjede i Nederland og til Ungarn-hjelpen.

Losjelokalene.

De første 3 årene hadde som nevnt losje Svenör tilhold i losje Kongshaugs lokaler i Dronningensgt.9 i Sandefjord. Vi er Sandefjordsbrødrene stor takk skyldig for den enestående gjestfrihet de møtte oss med. Vi trivdes i de hyggelige lokalene, men etter hvert som medlems-tallet vokste ble det snart klart at vi måtte skaffe oss lokaler i Larvik så snart det ga seg en anledning til det. En huskomite arbeidet med saken.

Mange prosjekter er i årenes løp blitt undersøkt. Ønsket var eget hus, men da det ikke dukket opp noe akseptabelt alternativ, tok vi i mot et tilbud fra det nye Grand Hotell i Larvik om å leie møtesalen der. Inventar og utstyr ble kjøpt inn og vi tok de nye lokalene i bruk 10.januar 1953. Ved losjens 10 års jubileum holder vi fremdeles våre møter og tilstelninger der. I dag kan vi imidlertid glede oss over at vårt store ønske om å komme i eget hus er nær sin

virkeliggjørelse. En eiendom er innkjøpt midt i sentrum og de første arbeider med Odd Fellow-gårdens gjennomgripende modernisering er satt i sving. Her har brødre allerede på dette tidspunkt nedlagt et anselig antall dugnadstimer, som sikkert vil øke betraktelig etter hvert som arbeidet skrider fram.

Forhistorien til Odd Fellow-gården i Larvik er denne:

I juni 1957 forelå det opplysninger om at Brunlanes Sparebank skulle selge sin eiendom, Nedre Torggt.1. Gården ligger sentralt til i byens forretningsstrøk. I første etasje var det flere forretninger og i annen etasje en stor leilighet. Leieboeren hadde 6 års kontrakt, men har stillet seg imøtekommende til å frigjøre leiligheten så snart det er mulig. I eiendommen er det dessuten et stort loft og kjeller. Gården ble funnet godt egnet til vårt formål.

I et ekstraordinært møte 27.juni 1957 besluttet losjens brødre å danne et aksjeselskap som skulle gå til innkjøp av gården. Et interrimstyre ble valgt til å ta seg av planleggingen av finansieringen. Petter Pettersen ble valgt til formann. Medlemmer av styret ble ellers Trygve Karleng, Einar O.Molteberg, Ambjørn Næss, Borger Huseby, Leif Holst og Olav Næss.

Utenom kjøpesummen, kr.160.000,-, ble det regnet med at utgifter til ominnredning og tilbygg ville komme på godt og vel kr.500,000,-. Aksjer ble tegnet blant brødrene for kr.100.000 og resten av kapitalen er sikret ved banklån. Vi gjør også regning med en betydelig innsats fra brødrene i form av dugnad. Den finansieringsplan som interrimstyret har utarbeidet gir god rentabilitet.

Planer for ombygging av eiendommen er utarbeidet. De går ut på at det blir innredet 5 forretninger i 1.etasje. Fasaden får et meget tiltalende og moderne utseende. 2.etasje skal innredes til selskapslokaler. For å få plass

til losjesal må det settes opp et tilbygg med 50 kvm.grunnflate. Her vil losjesalen bli lagt i 2.etasje i flukt med selskapslokalene. 1.etasje vil bli benyttet til lager for forretningene. Arbeidet ble satt i gang torsdag 21.mai 1959. Brødrene har sluttet meget godt opp om dugnadsarbeidet og vi gleder oss alle til den dag da vi kan flytte inn i vårt eget hus.

Mange forskjellige prosjekter har vært undersøkt i årenes løp. Vi skal her bare nevne noen av dem som har vært mest lovende: Storgaten 43, Arbeiderforeningens gård, syntes å by på muligheter, men da vi ikke kunne regne med nevneverdige inntekter på gården, ble prosjektet droppet.

Da det ble kjent at Felleskjøpet skulle flytte fra den gamle tollbod ved Skottebrygga, ble mulighetene for å få overta denne bygning grundig undersøkt. Det var et meget tiltalende prosjekt som vakte stor interesse blant brødrene. Dessverre måtte også denne plan skrinlegges. Larvik kommune mottok en stor pengegave til innkjøp av eiendommen og forpliktet seg til å overta utgiftene til restaurering av eiendommen og gjøre den til sjøfartsmuseum for byen. Det var på den annen side også et prosjekt som hadde vunnet god gjenklang i byen og som det for den saks skyld heller ikke var så lett å konkurrere med for oss.

Nansetgt.lo, eier Bjarne Stötvig, var også et prosjekt vi var meget interessert i. Planer ble utarbeidet og losjen hadde faktisk besluttet å kjøpe eiendommen da selgeren meddelte at han ikke sto ved sitt tilbud. Årsaken var endrede planer, het det. Det var en stor skuffelse for oss. To av brødrene hadde undertegnet kontrakten på en tid da det ikke var mulig å innkalle losjen til noe møte. De hadde selv tatt ansvaret for det store løft uten å vite hvordan losjens medlemmer ville stille seg.

Men, når enden er god er allting godt... Det er vårt håp at den eiendom vi nå har innkjøpt vil vise seg å være den beste løsning og

vil bidra til enda større fremgang for vår kjære losje. Det kan ikke herske tvil om at vi vil få langt større muligheter til å få et virkelig godt brorskaps-miljø når vi får vår egen eiendom, hvor vi også vil få anledning til å møtes utenom de ordinære møtene i losjesalen.

EMBETSMENN.

4.11.1949/50/51.

O.M. Trygve Karleng.
Ex-O.M. Stefanus Jacobsen.
U.M. Halvor Bringedal.
Skr. Louis Larsen.
Kass. Ludvik Gjerken.
Skm. H.Chr. Christiansen.

1954/55.

O.M. Einar O.Molteberg.
Ex-O.M. Trygve Karleng.
U.M. Ludvik Gjerken.
Skr. T.Bjerkholdt Hansen.
Kass. Ivar M.Skancke.
Skm. Petter A.Pettersen.

1952/53.

O.M. Trygve Karleng.
Ex-O.M. Stefanus Jacobsen.
U.M. Louis Larsen.
Skr. Ludvik Gjerken.
Kass. Einar O.Molteberg.
Skm. H.Chr. Christiansen.

1956/57.

O.M. Trygve Karleng.
Ex-O.M. Einar O.Molteberg.
U.M. Ivar M.Skancke.
Skr. Petter A.Pettersen.
Kass. Hans Sörhus.
Skm. Rolf Gjestrum.

1958/59.

O.M. Ludvik Gjerken.
Ex-O.M. Trygve Karleng.
U.M. Erling Thon.
Skr. Arnold Sörum.
Kass. Hans Sörhus.
Skm. Rolf Gjestrum.

Stor vekt har det vært lagt på det rituelle arbeide og for å skape et miljø hvor Ordenens høye idealer får lov å virke og sveise brødrene sammen. Dyktige seremonimestere har bidratt i betydelig grad til at møtene er blitt givende og verdifulle. Losjens seremonimestere har vært:

Br. W.Weldingh.
Br. Erling Thon.
Br. Eivind Ambjørnsen.

Br. Georg Gundersen har også ved flere anledninger bekledd embedet.

10 år - ingen lang periode.

10 år er ingen lang periode. Hensikten med denne beretningen er da heller ikke så meget å skrive en historikk, som å gi grunnlaget for en historisk beretning ved et mer markert jubileum senere. De 10 årene som er gått viser at arbeidet i vår losje er kommet inn i et riktig spor.

Vi kan vel hver enkelt gå i oss selv å innrømme at vi ikke har holdt mål ved alle de prøver vi er satt på i nestekjærlighetens og toleransens tjeneste. Men om vi bare er villig til å erkjenne at vi har sviktet er det dog håp. I et forbund av brødre må man være innstillet på å opptre som man bør og skal i et ekte og oppriktig brorskap. Der vi har sviktet får det være vår unnskyldning at det er menneskelig å feile. Selvgodheten er vår verste fiende. Det er vel ingen av oss som tør si seg fri for den basillen den representerer.

Måtte vårt vennskap og samhold styrkes! Det er gledelig å kunne konstatere at det ikke bare er tomme fraser. Vi som er med i arbeidet i losje Svenør har vel alle følelsen av at vi betyr meget for hverandre, så meget at vi gang etter gang finner at vi kommer til kort etter de høye mål vi gjennom vårt brorskap har satt oss.

Måtte vi alltid føle at vi kommer til kort.